

Gud, min Gud, hvorfor er du
gået fra mig lige nu,
imens hjertet siger ja
til sin død på Golgata?

Orm er jeg og ikke mand,
og nu i det ganske land
er der lede ved min sjæl,
og jeg trædes under hæl.

Fra min første time af
under staldens spinkle tag
ved min moders ømme bryst
gav du mig alverdens trøst.

Nu er jeg blandt vilde dyr,
går fra løve og til tyr,
som gele er mine knæ
midt imellem folk og fæ.

Når det bliver deres tur
efter nederlagets ur,
står selv hundene på spring,
lige nu går de i ring.

Herre, hold dig ikke væk
fra alverdens synd og skræk,
und mig lise, und mig ro,
giv mig styrke, giv mig tro!

Jeg er din og du er min,
jeg er din apostel fin,
jeg vil prise dig på jord
i min gerning og mit ord.

Højt jeg synger om din dåd
til enhver, der søger råd,
dine ord i denne stund
flyder over i min mund.

Synder, du skal af din nød,
ved min lidelse og død,
til Guds herlighed udfris,
gå med mig i Paradis.

Havet lukker sig omkring
alting, let som ingenting
løfter du mig i din favn.
Lovet være Herrens navn.

Efter Salme 22